

nativ eines Partizips an, wenn auch das Verbum, zu dem es gehört, einen andern Kasus erfordert.' Radermacher, a. a. O. S. 21 f. und ad Demetrium adnotat. S. 79 f.

15,17 ἐπάρασεως εἶπουν καθάρσεως] vgl. Komment. z. Apok. c. 67 (776^a).

15,19 τοῦτο γὰρ... ὑποβάλλεται] vgl. Komment. z. Apok. c. 53 (717^b): τῆς καθέδρας τοῦτο νοεῖν ὑποβάλλομένης.

15,28 f. καὶ τὴν ἐκείνου φωτοχυσίαν μόνως καταπλουτεῖν ἡμῖν περιγίνεται] Arethas hat neben καταπλουτεῖν im Sinne von 'besitzen' auch das Simplex πλουτεῖν (wie Lucian., Themist. u. a.), z. B. Komm. z. Apok. c. 9: ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα πλουτεῖν οὐκ ἄνευ τῆς ἄνωθὲν τιμῆς περιγίνεται ῥοπή.

15,30 οὐτε πρᾶξις ἀδίκων θεῶ εὐαπόδεκτος] wegen εὐαπόδεκτος 'wohlgefällig' vgl. Komment. z. Apok. c. 17: καὶ ὅσοις τῶν ἀγαθῶν ἀγῶνων συντελεῖα τὸ εὐαπόδεκτον ἀποφέρεται.

15,30 f. κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ γινώσκων ὁ ὕμνογράφος παρεληφώς] vgl. Komment. z. Apok. c. 28 (640^e): καὶ τὸ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἀνταπόδομα ὁ ὕμνογράφος φησὶν ἐπιμετρεῖσθαι ἡμῖν.

15,31 τοῖς μὲν δίκαιοις ἐπιβραβεῖν τὸ κρεῖττον φησί] s. auch. 24,32; vgl. Komment. z. Apok. c. 6: κατάλληλον ἐκάστῳ τῆς οἰκείας φιλοπονηρίας καὶ τὸν μισθὸν ἐπιβραβεύσω, c. 30: ἀλλ' οὐδὲν τὸ σωτήριον αὐτοῖς ἐπιβραβευθὲν παρὰ τοῦ μὴ ἀμαρτωλοῦ τὸν θάνατον θέλοντος, schol. in Luciani Pisc. 21: τούτῳ κατὰ τὸ κεραιηκὸς ἔθος καὶ τὸ νικᾶν ἢ ἠττάσθαι ἐπιβραβεύετο.

15,34 καὶ τὸ ἐγνώσθαι πρὸς οἰκειότητα κατασπεύσαι] vgl. Komment. z. Apok. prooem. (493^a): εἰς οἰκειώσειν τῆς παντοκρατορικῆς κατασπεύσαι τριᾶδος.

15,37 f. ὁ εἰς τὸ πνεῦμα σπείρων] sonst sagte man εἰς ὕδωρ σπείρειν, κατὰ πετρῶν σπείρειν, κατὰ θάλατταν σπείρειν, vgl. Paroemiographi graeci, Bd. I, S. 70.

16,1 f. εἰς τετρημένον πύθον, τὸ τοῦ λόγου, ἀντλῶν] der sprichwörtliche Ausdruck bekannt aus [Aristot.] oec. I 6 p. 1344^b, 25: τῷ γὰρ ἡθμῷ ἀντλεῖν τοῦτ' ἔστιν καὶ ὁ λεγόμενος τετρημένος πύθος. Xen. oec. VII 40: οὐχ ὄρεῖς, ἔφη ἐγώ, οἱ εἰς τὸν τετρημένον πύθον ἀντλεῖν λεγόμενοι ὡς οἰκίρονται. Schol. in Luciani dial. mort. 21,4: καὶ διὰ τοῦτο μετὰ θάνατον κατεδικάσθησαν εἰς τετρημένον πύθον ἀντλεῖν. (Vgl. auch. Schol. in Luc. Tim. 18. Schol. in Luciani dial. mar. VIII 3). Basiliius sermo de legendis libris gentilium c. 7: ἀτεχνῶς εἰς πῦρ ξαίνοντες καὶ κοσκίνῳ φέροντες ὕδωρ καὶ εἰς τετρημένον ἀντλοῦντες πύθον. Vgl. auch Paroemiogr. gr. Bd. II, S. 161.

16,2 f. συνδιαφθειρομένης αὐτῷ... τῆς σπουδῆς καὶ εἰς ἀνύπαρκτον χωρούσης] vgl. Komment. z. Apok. c. 2: οὐ μέντοι καὶ εἰς ἀνυπαρξίαν ἦν συγκεχωρηκότα, ibid.: ταῦτα γὰρ τῶν ὄντων, ἀλλ' οὐ τῶν εἰς ἀνυπαρξίαν κεχωρηκότων, ibid. c. 28 (641^B): ὅτι μὴδ' εἰς ἀνυπαρξίαν χωρήσῃ ὁ νῦν κόσμος.

16,11 εἰς ἔγκοπον μόνον καὶ ἀνωφελὲς τὸν ἑαυτοῦ μόχθον περιῦστων] vgl. Komment. z. Apok. c. 10 (573^c): οὐ τὸ ἔγκοπον οὐδὲν τὸ... παριστᾶ.

16,19 f. καὶ τῶν βεβιωμένων ἐπίδειξιν παρεχόμεθα] vgl. Komment. z. Apok. c. 6 (545^a): τὴν ἐλπίδα τῶν βεβιωμένων ἀπαρἀλόγιστον ἔχοντες, ibid. c. 28 (641^c): ἄχρη γὰρ τῆς κρίσεως καὶ τῆς τῶν ἐκάστῳ βεβιωμένων ἀντιδόσεως προσηφῆτευσαν οἱ προφήται, ibid. c. 32 (657^b): διὰ τὴν ἀντίδοσιν τὴν πρὸς ἀξίαν τῶν βεβιωμένων καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ibid. c. 42 (689^b): οἱ ἀνταποδιδόμενοι τῶν βεβιωμένων μισθοί, ibid. c. 58 (741^b): ὡσεύ καὶ νῦν, ἐπεὶ κρίσεως καιρὸς καὶ τῶν ἐκάστῳ βεβιωμένων ἢ κατ' ἀξίαν ἀπόδοσις πάρεστι, ibid. c. 58 (745^c): βρωσὴν καλεῖ τὴν ἐπὶ τῇ πρὸς ἀξίαν τῶν βεβιωμένων ἀντέκτισιν.